

Zjavenie Ježiša Krista – číslo osem

Zrodenie národa

Jeff Pippenger

2023-10-31

Posolstvo Polnočného volania sa na počiatku skončilo pri otvorení vyšetrojúceho súdu a posolstvo Polnočného volania sa končí pri otvorení vykonávacieho súdu. Tretie beda islamu prináša súd nad Spojenými štátmi za prijatie nedeľného zákona a predstavuje pokračujúci a stupňujúci sa súd nad celým svetom pre ich prijatie vlastného nedeľného zákona pod tlakom občianskej prenasledujúcej moci, predstavovanej desiatimi kráľmi, ktorí smilnili s Jezábelou, smilnicou z Týru.

„Keď sa Amerika, krajina náboženskej slobody, spojí s pápežstvom v znásilňovaní svedomia a v nútení ľudí uctievať falošný sabat, ľud každého národa na celej zemeguli bude privedený k tomu, aby nasledoval jej príklad.“ Testimonies, zväzok 6, 18.

Zápas o nedeľný zákon vo veľkom spore je potom plne rozpútaný. Satan sa potom zjavuje, aby sa vydával za Krista.

„Nariadením, ktoré si vynúti ustanovenie pápežstva v rozpore so zákonom Božím, sa náš národ úplne odtrhne od spravodlivosti. Keď protestantizmus natiahne svoju ruku ponad priepasť, aby uchopil ruku rímskej moci, keď siahne ponad bezodnú hlbinu, aby si podal ruku so špiritizmom, keď pod vplyvom tohto trojnásobného zväzku naša krajina zavrhnú každú zásadu svojej ústavy ako protestantskej a republikánskej vlády a vytvorí podmienky na šírenie pápežských lží a bludov, vtedy budeme vedieť, že nastal čas zázračného pôsobenia satana a že koniec je blízko.“ Testimonies, zväzok 5, 451.

Národné odpadnutie nasleduje národná záhuba.

„Ľud Spojených štátov bol obľúbeným ľudom; ale keď obmedzí náboženskú slobodu, zradí protestantizmus a poskytne podporu pápežstvu, miera jeho viny bude plná a v nebeských knihách bude zaznamenané ‚národné odpadnutie‘. Výsledkom tohto odpadnutia bude národná skaza.“ Review and Herald, 2. mája 1893.

Pochabí laodicejskí adventisti sa spájajú s pápežskou mocou a sú zvrhnutí, zatiaľ čo druhé Kristovo stádo, ktoré je ešte stále v Babylone, uniká z rúk pápežstva.

Vojde aj do slávnej krajiny a mnohé krajiny budú zvrhnuté; ale títo uniknú z jeho ruky: Edóm, Moáb a poprední zo synov Ammónových. Daniel 11,41.

Islam náhle udrie na Spojené štáty, keď siedma trúba prináša súdne beda za prijatie nedeľného zákona.

A videl som a počul anjela letieť prostredkom neba, ktorý hovoril mocným hlasom: Beda, beda, beda obyvateľom zeme pre ostatné hlasy trúby troch anjelov, ktorí ešte majú trúbiť! Zjavenie 8:13.

Zástava, ktorá predstavuje dvoch svedkov v jedenástej kapitole Zjavenia, je potom Jánom v dvanástej kapitole Zjavenia zobrazená ako žena odetá slnkom a prorocky znázornená symbolikou počiatku i konca.

A ukázalo sa veľké znamenie na nebi: žena odetá slnkom a mesiac pod jej nohami a na jej hlave veniec z dvanástich hviezd. A súc tehotná kričala v pôrodných bolestiach a trápila sa, aby porodila. A ukázalo sa iné znamenie na nebi; a hľa, veľký červený drak, ktorý mal sedem hláv a desať rohov, a na svojich hlavách sedem korún. A jeho chvost strhol tretinu nebeských hviezd a zvrhol ich na zem. A drak stál pred ženou, ktorá mala porodiť, aby zožral jej dieťa, len čo sa narodí. A porodila syna, chlapca, ktorý má panovať nad všetkými národmi železným prútom; a jej dieťa bolo uchvátené k Bohu a k jeho trónu. Zjavenie 12:1–5.

Stojí na mesiaci a je odetá slnkom. Mesiac je odrazom slnka, a preto prorocky predobrazuje slnko. Dvanásť hviezd v jej korune predstavuje dvanásť kmeňov starovekého Izraela na počiatku starovekého Izraela, ktoré predobrazujú dvanásť učeníkov na konci starovekého Izraela. Týchto dvanásť hviezd, ktoré sú dvanástimi učeníkmi na konci starovekého Izraela, sú zároveň aj dvanástimi apoštolmi na počiatku novodobého Izraela. Preto predobrazujú sto štyridsaťštyri tisíc na konci novodobého Izraela, ktorí sú učeníkmi i apoštolmi. Na začiatku dejín, v ktorých učenici predstavujú zároveň koniec starovekého Izraela a apoštoli začiatok novodobého Izraela, žena, ktorou je cirkev, bola tehotná s Kristom. On je „chlapec“, ktorý mal byť po svojej smrti a vzkriesení vzatý k Bohu.

Žena teda takisto predobrazuje zrodenie stoštyridsaťštyritisíc, ktorí po vzkriesení z údolia smrti taktiež vystupujú do neba. Keď sú už v nebi, porodiť aj ďalšie dieťa, ktoré predstavuje druhé stádo, vychádzajúce z Babylonu pri nedeľnom zákone.

Skôr ako pocítila pôrodné bolesti, porodila; skôr než na ňu prišla bolesť, bola vyslobodená a porodila syna. Kto kedy počul niečo také? kto kedy videl niečo podobné? Či sa krajina zrodí za jediný deň? či sa národ narodí naraz? Ved' len čo Sion pocítil pôrodné bolesti, porodil svoje deti. Či mám priviesť až k pôrodu a nespôsobiť zrodenie? hovorí Hospodin. Či ja, ktorý spôsobujem zrodenie, mám uzavrieť lono? hovorí tvoj Boh. Izaiáš 66:7–9.

V čase vlády šelmy zo zeme sa národ narodí naraz. Tým národom je sto štyridsaťštyri tisíc, lebo sú to tí, ktorí dokonale odrážajú Kristov charakter. Sú to tí, ktorých predobrazom bol „mužský syn“ Ježiš. Sú to Izaiášov „mužský syn“, ktorý sa narodí skôr, ako žena vojde do pôrodných bolestí. Mŕtve suché kosti, nad ktorými sa svet radoval, keď boli zavraždené šelmou z bezodnej priepasti, budú potešené v Jeruzaleme a potom sa budú radovať so ženou, ktorá porodí „mužského syna“. Sú privedení na svet skôr, ako začne trpieť pôrodnými bolesťami, a potom ona trpí a porodí „jej“ ďalšie „deti“, keďže pohania potom odpovedajú na posolstvo tretieho anjela ako plynúca rieka, keď sa posolstvo šíri krajinou ako prívalová vlna. Narodia sa vo veľkej kríze, ktorá predstavuje jej pôrodné bolesti. Žena zo zjavenia dvanástej kapitoly má v podstate dvojčatá. Prvorodení sú sto štyridsaťštyri tisíc, ktorí sú označení ako prvotina, a pohania ako veľké zhromaždenie letnej žatvy.

Radujte sa s Jeruzalemom a plesajte s ním všetci, ktorí ho milujete; radujte sa s ním s jasotom všetci, ktorí ste nad ním smútili; aby ste sali a nasýtili sa z prs jeho útechy, aby ste pili do

sýtosti a kochali sa hojnosťou jeho slávy. Lebo takto hovorí Hospodin: Hľa, obrátim k nemu pokoj ako rieku a slávu národov ako rozvodnený potok; potom budete sať, budete nosení na bokoch a pestovaní na kolenách. Ako keď matka teší niekoho, tak vás poteším, a v Jeruzaleme budete potešení. A keď to uvidíte, vaše srdce sa bude radovať a vaše kosti sa rozkošatia ako bylina; a ruka Hospodinova bude známa pri jeho služobníkoch a jeho rozhorčenie pri jeho nepriateľoch. Izaiáš 66:10–14.

Tí, ktorí „nariekajú“ nad Jeruzalemom, sú tí, čo vzdychajú a volajú pre ohavnosti páchané v jeho strede a ktorí boli zapečatení; a sú zapečatení ešte pred nedeľným zákonom. Teraz sa nachádzame v „záverečnom diele pre cirkev“, ktorým sú posledné okamihy pečatenia stoštyridsaťštyritisíc.

„Pravý Boží ľud, ktorý má v srdci ducha Pánovho diela a záchranu duší, bude vždy nazerať na hriech v jeho skutočnej hriešnej povahe. Vždy bude stáť na strane verného a otvoreného zaobchádzania s hriechmi, ktoré Boží ľud tak ľahko obľúčujú. Osobitne v záverečnom diele pre cirkev, v čase pečatenia sto štyridsaťštyri tisíc, ktorí majú stáť bez úhony pred Božím trónom, budú najhlbšie pociťovať neprávosti ľudu, ktorý sa hlási k Bohu. Toto je mocne predstavené prorokovým obrazom posledného diela pod postavou mužov, z ktorých každý mal v ruke zbraň na zabíjanie. Jeden muž medzi nimi bol oblečený do ľanového rúcha a pri boku mal písársky kalamár. „A Hospodin mu povedal: Prejdi stredom mesta, stredom Jeruzalema, a urob znamenie na čelách mužov, ktorí vzdychajú a nariekajú nad všetkými ohavnosťami, ktoré sa dejú uprostred neho.““ Testimonies, zväzok 3, 266.

Tí, ktorí „vzdychajú a nariekajú“, sú zapečatení skôr, než anjeli skazy s vražednými zbraňami prejdú cez cirkev, ktorá je predstavená ako Jeruzalem.

Príkaz znie: „Prejdi stredom mesta, stredom Jeruzalema, a urob znamenie na čelách mužov, ktorí vzdychajú a nariekajú pre všetky ohavnosti, čo sa dejú uprostred neho.“ Títo vzdychajúci a nariekajúci predkladali slová života; karhali, radili a prosili. Niektorí, ktorí zneuctovali Boha, činili pokánia a pokorili svoje srdcia pred Ním. Sláva Hospodinova sa však od Izraela odňala; hoci mnohí naďalej zachovávali formy náboženstva, chýbala Jeho moc i prítomnosť.

„V čase, keď jeho hnev vyjde v súdoch, títo pokorní, oddaní nasledovníci Krista budú odlíšení od ostatného sveta úzkosťou svojej duše, ktorá sa prejavuje nárekom a plačom, karhaním a varovaniami. Kým sa iní usilujú prikryť jestvujúce zlo plášťom a ospravedlniť veľkú bezbožnosť, všade tak rozšírenú, tí, ktorí horlia za Božiu česť a milujú duše, nebudú mlčať, aby si získali priazeň kohokoľvek. Ich spravodlivé duše sú deň po dni sužované nesvätými skutkami a rečou nespravodlivých. Sú bezmocní zastaviť rútiaci sa prúd neprávosti, a preto sú naplnení zármutkom a zdesením. Nariekajú pred Bohom, keď vidia, že náboženstvo je znevažované práve v domovoch tých, ktorí prijali veľké svetlo. Žalostia a sužujú svoje duše, pretože v cirkvi sú pýcha, lakomstvo, sebeckosť a klam takmer každého druhu. Duch Boží, ktorý podnecuje ku karhaniu, je pošliapavaný, zatiaľ čo služobníci satana triumfujú. Boh je zneuctovaný, pravda sa stáva neúčinnou.“

„Trieda tých, ktorí nepociťujú zármutok nad vlastným duchovným úpadkom ani nežialia nad hriechmi iných, zostane bez Božej pečate. Pán poveruje svojich poslov, mužov so zbraňami na zabíjanie v rukách: „Chodte za ním mestom a zabíjajte; nech vaše oko nešetří ani nemajte

zľutovanie: celkom pobite starých i mladých, panny i malé deti, i ženy; ale nepriblížte sa k nijakému mužovi, na ktorom je znamenie; a začnite pri mojej svätyni.‘ Potom začali pri starcoch, ktorí boli pred domom.“

„Tu vidíme, že cirkev — Pánova svätyňa — bola prvá, ktorá pocítila úder Božieho hnevu. Starci, tí, ktorým Boh dal veľké svetlo a ktorí stáli ako strážcovia duchovných záujmov ľudu, zradili svoju dôveru. Zaujali stanovisko, že netreba očakávať zázraky ani zjavné prejavy Božej moci ako v dávnejších dňoch. Časy sa zmenili. Tieto slová posilňujú ich neveru a oni hovoria: Pán neurobí dobre ani zle. Je príliš milosrdný na to, aby navštívil svoj ľud súdom. Takto je „Pokoje a bezpečnosť“ výkrikom mužov, ktorí už nikdy viac nepozdvihnú svoj hlas ako trúbu, aby ukázali Božiemu ľudu ich prestúpenia a domu Jakobovmu ich hriechy. Títo nemajú psi, ktorí nechceli štekať, sú tými, čo pociťujú spravodlivú pomstu urazeného Boha. Muži, panny i malé deti hynú všetci spolu.“ Testimonies, zväzok 5, 210, 211.

Izaiáš štyridsiata kapitola sa začína použitím symboliky zdvojenia, ktoré je prorockým znakom posolstva Poľnohospodárskeho volania, teda druhého posolstva, ktoré sa spája s posolstvom o páde Babylona. Pád Babylona je zdvojený, keď je prorocky vyjadrený. Táto fráza znie: „Padol Babylon, padol.“

A nasledoval iný anjel a hovoril: Padol, padol Babylon, to veľké mesto, pretože opájal všetky národy vínom hnevu svojho smilstva. Zjavenie 14:8.

Existujú dva biblické pády doslovného Babylona a dva biblické pády duchovného Babylona. Spolu predstavujú štyroch historických svedkov, ktorí určujú prorocké charakteristiky pádu Babylona.

A zvolal mocne silným hlasom a povedal: Padol, padol Babylon veľký a stal sa príbytkom démonov, útočiskom každého nečistého ducha a klietkou každého nečistého a nenávideného vtáka. Zjavenie 18,2.

Doslovný Babylon padol ako Babel v čase Nimróda a doslovný Babylon padol aj v čase Balsazára. Duchovný Babylon padol v roku 1798 a jeho konečný pád je v Písmach opakovane znázornený. Z tohto dôvodu posolstvo o páde Babylonu obsahuje prorockú symboliku zdvojenia. S pádom Babylonu sa spája zdvojenie, no existujú aj dva ďalšie hlavné prorocké dôvody pre jav zdvojenia.

Druhý dôvod spočíva v tom, že ako posolstvo predstavuje posolstvo, ku ktorému sa pripája druhé posolstvo. Predstavuje dve posolstvá. S významom a štruktúrou posolstva druhého anjela sú spojené aj ďalšie dôležité pravdy, no my iba poukazujeme na to, že Izaiášovo záverečné prorocké rozprávanie, ktoré sa začína v štyridsiatej kapitole, sa začína zdvojením symbolu Tešiteľa, ktorého Kristus zasľúbil dať svojmu ľudu, kým sa zdržoval v nebeskej svätyni.

Potešujte, potešujte môj ľud, hovorí váš Boh. Hovorte k srdcu Jeruzalema a volajte k nemu, že jeho bojovanie sa skončilo, že jeho nepravosť je odpustená; lebo z ruky Hospodinovej prijal dvojnásobok za všetky svoje hriechy. Izaiáš 40, 1. 2.

V celej Biblii niet iného úseku, ktorý by hovoril konkrétnejšie o prvku Kristovho charakteru ako Alfa a Omega než úsek od štyridsiatej kapitoly Izaiáša až po koniec knihy. Ako Alfa a Omega Kristus kladie na tento úsek podpis svojho mena ako Alfa a Omega, lebo keď sa dostanete na

koniec Izaiáša, opäť sa tam odvoláva na Tešiteľa, pretože Kristus je Slovo a On je počiatok i koniec.

Takto hovorí Hospodin: Nebo je môj trón a zem podnož mojich nôh. Kdeže je dom, ktorý mi vystaviate? A kdeže je miesto môjho odpočinku? Ved' toto všetko učinila moja ruka, a tak povstalo toto všetko, hovorí Hospodin. Ale na toho zhliadnem, na biedneho a skrúseného duchom, ktorý sa trasie pred mojím slovom. Kto zabíja vola, je, akoby zabil človeka; kto obetuje baránka, akoby zlomil psovi šiju; kto prináša obilnú obeť, akoby obetoval sviňaciu krv; kto páli kadidlo, akoby dobrorečil modle. Áno, oni si zvolili svoje vlastné cesty a ich duša má záľubu vo svojich ohavnostiach. Aj ja si zvolím ich poblúdenia a privediem na nich to, čoho sa desia; pretože keď som volal, nikto neodpovedal, keď som hovoril, nepočúvali, ale robili to, čo je zlé v mojich očiach, a vyvolili si to, v čom nemám záľúbenie. Izaiáš 66:1–4.

Vynára sa otázka, aký dom Boží ľud pre Neho postavil. Vybudovali Petrov duchovný dom, alebo synagógu satanovu? Boh označuje, že dom, ktorý vystaval On, pozostáva z tých, ktorí sú „chudobní a skrúseného ducha“ a ktorí sa „chvejú pred“ Božím „slovom“. Tých, čo sa chvejú pred Jeho slovom, stavia do protikladu s inou triedou, ktorá prináša nečisté obete a zvolila si vlastnú cestu. Tí z triedy, ktorá prináša nečisté obete, zistia, ako to zistili Židia, že ich dom im bude zanechaný pustý.

Všetci proroci hovoria o konci sveta, a toto je znázornenie rozdielu medzi múdrymi, ktorí sa trasú pri Jeho slove, a bláznivými, ktorí obetujú Bohu ohavnosti, ohavnosti, v ktorých má ich duša záľúbenie. Z tohto dôvodu si Boh zvolí bludy pre bláznivé laodicejské panny, čo je ten blud, o ktorom apoštol Pavol hovorí, že prichádza za prijatie „lži“.

„Lož“ je osobitným symbolom v dejinách adventizmu; prijali ju stavitelia v roku 1863 a počas celých dejín adventizmu na nej ďalej stavali. Bola to lož, ktorá vytvorila falošný základ, a tam začali budovať podvrhnutý, falošný chrám. Ich dielo napodobňovania pravého chrámu pokračuje až do „posledných dní“. Izaiáš zasádza kontext šesťdesiatej šiestej kapitoly do oddelenia múdrych a bláznivých panien. Izaiáš označuje prorocké dejiny, ktoré vyznačil v prvom verši Izaiáša štyridsatej kapitoly, keď Kristus zaslúbil, že pošle Tešiteľa tri a pol symbolického dňa po sklamaní z 18. júla 2020.

Počujte slovo Hospodinovo, vy, ktorí sa trasiete pred jeho slovom: Vaši bratia, ktorí vás nenávideli, ktorí vás vyhánali pre moje meno, hovorili: Nech je Hospodin oslávený! Ale on sa zjaví na vašu radosť a oni budú zahanbení. Hlas hukotu z mesta, hlas z chrámu, hlas Hospodina, ktorý odpláca svojim nepriateľom. Izaiáš 66:5, 6.

Od roku 1798 do roku 1844 Pán v hnutí milleritov postavil duchovný chrám, do ktorého v roku 1844 náhle prišiel ako posol zmluvy. Pán stavia duchovný chrám v hnutí sto štyridsaťštyritisíc, aby mohol náhle prísť a vstúpiť do zmluvy s týmto chrámom. Peter vo svojom prvom liste, v druhej kapitole, nazýva tento chrám „duchovným domom“. Tí, ktorí „počúvajú slovo Hospodinovo“, sú tí, na ktorých sa odvoláva Ján v Zjavení, keď hovorí, že tí, ktorí počúvajú, sú „blahoslavení“. Oni sú zástavou, lebo zástava sa skladá z „vyhnancov Izraela“. Pochabí laodicejčania budú zahanbení, keď sa Pán oslávi vo filadelfských, ktorí sa trasú pred Jeho Slovom, a Jeho Slovo je „pravda“.

Tri hlasy, ktoré je počuť počas obdobia, keď sú múdre a bláznivé oddeľované od tej druhej triedy, prichádzajú „z mesta“, „z chrámu“ a „od Hospodina, ktorý odpláca“. Prvý „hlas“ z mesta je „hlas hluku“ a tým „hlukom“ je príchod Tešiteľa, ktorý prichádza náhle.

A keď sa naplnil deň Letníc, boli všetci jednomyselne na tom istom mieste. A zrazu sa z neba ozval hukot, ako keď sa ženie prudký mocný vietor, a naplnil celý dom, v ktorom sedeli. I ukázali sa im rozdelené jazyky akoby z ohňa, a spočinul na každom z nich. Skutky 2,1–3.

Slovo preložené ako „zvuk“ v Skutkoch, kapitole druhej, verši druhom, znamená „hluk“ a „zvest“. „Zvest“ je proroctvo. „Zvuk“ alebo „hluk“, ktorý prichádza „z mesta“, je znázornený ako „mocný vietor“. „Hlas hluku z mesta“ je „zvest“ alebo prorocké posolstvo islamu, ktoré označuje príchod Tešiteľa do údolia suchých kostí, ktoré boli zabité „na ulici veľkého mesta, ktoré sa duchovne volá Sodoma a Egypt, kde bol ukrižovaný aj náš Pán.“

V štyridsiatej kapitole Izaiáša sa „hlas“, ktorý mal pripraviť cestu „poslovi zmluvy“, pýtal, aké posolstvo má „volať“. Bolo mu povedané, aby „volal“ posolstvo islamu. V Skutkoch bol „zvuk“, ktorý naplnil Peterov duchovný „dom“, „hukotom silného ženúceho sa vetra“, ktorý v Ezechieli tridsaťsedem prichádzal zo štyroch vetrov islamu.

Hlas hukotu z mesta, hlas z chrámu, hlas Hospodina, ktorý odpláca svojim nepriateľom. Izaiáš 66:6.

Z ulice, kde bol náš Pán ukrižovaný, Utešiteľ najprv oznamuje „hlasu“ toho, ktorý volá na púšti, aké má byť posolstvo. Potom mocné vojsko, ktorým je chrám, ktorý bol vybudovaný, ako to bolo predobrazené v počiatocnom hnutí od roku 1798 do roku 1844, zosilňuje volanie. Pohyb mocného vojska, keď hlása volanie islamu, vedie k tretiemu „hlasu“, ktorý stotožňuje Boží hlas súdu nad Spojenými štátmi pre prijatie nedeľného zákona. Tam Pán vykonáva odplatu. Tieto tri hlasy sú usporiadané v rámci štruktúry skrytých dejín siedmich hromov, ktoré predstavujú začiatkové, stredné a koncové písmená hebrejského slova, ktoré vytvoril Podivuhodný Jazykovedec a ktoré sa prekladá ako „pravda“. Toto si nemožno vymyslieť!

V súlade s prorockými dejinami, ktoré sme identifikovali, sa Izaiáš následne obracia k narodeniu národa.

Skôr ako pocítila pôrodné bolesti, porodila; skôr ako na ňu prišla bolesť, vyslobodila mužského syna. Kto kedy počul niečo také? Kto kedy videl niečo podobné? Či sa krajina zrodí za jediný deň? Alebo sa národ narodí naraz? Lebo len čo Sion pocítil pôrodné bolesti, porodil svoje deti. Či by som ja priviedol až k pôrodu a nedal porodiť? hovorí Hospodin. Či by som ja dal porodiť a uzavrel lono? hovorí tvoj Boh. Izaiáš 66:7–9.

Národ, ktorý sa narodí skôr, než žena začne rodiť, bol nedávno na ulici, mŕtvy a vyschnutý, kým sa celý svet radoval z jeho okolností. Keď však dvaja svedkovia povstali, tí, čo sa radovali z ich smrti, sa zľakli. Keď sa mŕtve, suché, zabité telá postavili ako národ, vtedy sa s ňou budú radosť všetci, ktorí milujú Jeruzalem. Tí, ktorí milujú Jeruzalem, zahŕňajú nielen národ stoštyridsaťštyritisíc, ale aj iné Božie stádo, ktoré je vtedy povolane z Babylonu. Vzkriesenie zo sklamania z 18. júla 2020 sa uskutočňuje príchodom Tešiteľa, ktorý spôsobí, že mŕtve, suché „kosti“ budú „prekvitať“ ako

bylina“.

Radujte sa s Jeruzalemom a plesajte s ním, všetci, ktorí ho milujete; radujte sa s ním s plesaním, všetci, ktorí nad ním smútite; aby ste sali a nasýtili sa z prs jeho útech, aby ste pili do syta a kochali sa hojnosťou jeho slávy. Lebo takto hovorí Hospodin: Hľa, obrátim k nemu pokoj ako riekou a slávu národov ako rozvodnený potok; potom budete sat', budete nosení na boku a kolísaní na kolenách. Ako niekoho teší jeho matka, tak vás poteším ja, a potešení budete v Jeruzaleme. A keď to uvidíte, bude jasat' vaše srdce a vaše kosti sa rozbujejú ako mladá tráva; a ruka Hospodinova sa dá poznať na jeho služobníkoch a jeho rozhorčenie na jeho nepriateľoch. Izaiáš 66:10–14.

Alfa a Omega umiestňuje záver Izaiášovho posledného rozprávania presne tam, kde sa na počiatku začalo, totiž pri označení príchodu Tešiteľa. A ako je to vždy pri každom poslanstve, ktoré predstavuje Eliášovo poslanstvo, je zasadené do kontextu toho, že Pán bije zem kľatbou.

Lebo, hľa, Hospodin príde v ohni a jeho vozy budú ako víchor, aby vykonal svoj hnev v prchkosti a svoje pokarhanie v plameňoch ohňa. Lebo Hospodin bude súdiť každé telo ohňom a svojím mečom, a bude mnoho pobitých od Hospodina. Tí, čo sa posväcujú a očisťujú v záhradách za jedným stromom uprostred, jediac bravčové mäso, ohavnosť i myš, budú spolu zahladení, hovorí Hospodin. Lebo ja poznám ich skutky i ich myšlienky; príde čas, keď zhromaždím všetky národy a jazyky; a prídu a uvidia moju slávu. Izaiáš 66:15–18.

Blázniví laodicejskí adventisti, ktorí stoja za „stromom“ poznania dobra a zla, ktorý je „uprostred“ „záhrady“ Edenu, vyznávajú, že sa posväcujú a očisťujú, zatiaľ čo v skutočnosti požívajú nečisté náuky Babylona a skrývajú sa, ako sa skrývali Adam a Eva, pre hriechy, ktorých sa priveľmi milovali vzdať. Budú strávení spolu so všetkými ostatnými národmi. Sú postavení do protikladu s múdrymi, ktorí budú „znamením“. „Znamenie“ je „zástava“, ktorá predstavuje sobotu, ktorá je znamením Pána, tvojho Boha, ktoré skutočne posväcuje Jeho ľud.

Preto budú synovia Izraela zachovávať sobotu, aby svätili sobotu po všetky svoje pokolenia ako večnú zmluvu. Je to znamenie medzi mnou a synmi Izraela naveky; lebo za šesť dní Hospodin utvoril nebesá i zem a siedmeho dňa odpočíval a občerstvil sa. Exodus 31, 16. 17.

Múdri sa neskrývajú za stromom vyznania; sú pozdvihnutí ako zástava a v záverečných výjavoch veľkého sporu predstavujú Božiu slávu. Jeho sláva je Jeho charakter a prvok Jeho charakteru, ktorý predstavujú svetu, je Alfa i Omega, počiatok i koniec, prvý i posledný, ktorý je predstavený ako „Pravda“.

A postavím medzi nich znamenie a pošlem z tých, čo z nich uniknú, k národom, do Taršiša, Púla a Lúda, ktorí ňaťahujú luk, do Túbala a Jávanu, na ďaleké ostrovy, ktoré nepočuli o mojej sláve ani nevideli moju slávu; a budú zvestovať moju slávu medzi pohanmi. A privedú všetkých vašich bratov zo všetkých národov ako obetný dar Hospodinovi na koňoch, na vozoch, na nosidlách, na muliciach a na rýchlych zvieratách na môj svätý vrch Jeruzalem, hovorí Hospodin, ako keď synovia Izraela prinášajú obetný dar v čistej nádobe do domu Hospodinovho. A aj z nich si vezmem za kňazov a za levitov, hovorí Hospodin. Lebo ako nové nebesia a nová zem, ktoré učiním, zostanú pred mnou, hovorí Hospodin, tak zostane vaše

potomstvo i vaše meno. A stane sa, že od jedného novmesiaca k druhému a od jednej soboty k druhej bude prichádzať každé telo, aby sa mi klaňalo, hovorí Hospodin. A vyjdú a budú hľadiet' na mŕtvolu mužov, ktorí sa vzbúрили proti mne; lebo ich červ neumrie a ich oheň nevyhasne; a budú ohavnosťou pre každé telo. Izaiáš 66:16–24.

Záverečné prorocké rozprávania Izaiáša sa začínajú príchodom Tešiteľa v júli 2023 a toto rozprávanie sa končí presne tam, kde sa začalo. Prichádza v skrytých dejinách siedmich hromov, ktoré sú odpečatené tesne pred uzavretím doby milosti. Stotožňuje opakovanie milleritského hnutia na začiatku s dejinami hnutia sto štyridsaťštyritisíc na konci. Predstavuje posolstvo kľatby, ktoré sprevádza Eliášovo posolstvo, ako posolstvo prorockého diela islamu, ktoré rozhneváva národy, keď ho Pán používa na to, aby priviedol súd „najprv“ nad Spojené štáty pre nedeľný zákon a „napokon“ nad celý svet pre tú istú vzburu.

V ďalšom článku budeme pokračovať v našom rozbere Izaiášovho posledného rozprávania.